

Ιερά Λείψανα των πέντε Αγίων Μαρτύρων στην Παναγία Δοβρά

/ [Ιερές Μονές](#)

Χθες το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Με την ευκαιρία της πρόσφατης εορτής των Αγίων Ενδόξων πέντε Μαρτύρων Ευστρατίου, Αυξεντίου, Ευγενίου, Μαρδαρίου και Ορέστου, τέθηκαν σε προσκύνηση τεμάχια των Ιερών Λειψάνων τους, καθώς και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως,

την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα τοὺς ἁγίους Προπάτορες καὶ τοὺς ἀφιερώνει τὴν προτελευταία Κυριακή πρὶν ἀπὸ τὴ μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ ἑορ--τή.

Ποιοὶ εἶναι, λοιπόν, οἱ Προπάτο-ρες καὶ γιὰ ποῖο λό-γο τοὺς μνημο-νεύει καὶ τοὺς τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας πρὶν ἀπὸ τὴ Γέννηση τοῦ Χρι-στοῦ;

Ἄς ἀκούσουμε τὴν ἀπάντηση τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρ-χι-ε-πισκόπου Συμ-φε-ρου-πόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ στοῦ ἐρώτημα αὐτό.

Λέγει, λοιπόν, σέ μία ἐπίκαιρη ὁμι-λία του.

Κάθε μεγάλο ἀνθρώπινο ἔρ-γο ἀπαι-τεῖ μακρά, πολυχρόνια καὶ βα-θειά προετοιμασία. Ὅλα τὰ μεγάλα γεγονότα στὴ ζωὴ τοῦ ἀν-θρω-πίνου γένους, τὰ μεγάλα ἱστο-ρικά γεγο-νότα προετοιμάζο-νταν στὴ ροὴ πολ--λῶν χρόνων μέ-σα στὴν ἱστο-ρία, ἐνίοτε ἀκόμη καὶ ἑκατοντά-δων.

Ἐάν ἔτσι συμβαίνει στὰ ἀνθρώ-πι-να καὶ στὰ ἰδιωτικά ἔργα, ἐάν ἔτσι συμβαίνει στὴ ζωὴ τῆς ἱστορίας ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, τότε, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα γεγονό-τα στὴν ἱστορία της, θά ἔπρεπε ἡ ἀν-θρωπότητα νὰ προετοιμασθεῖ πράγ---ματι περισσότερο γιὰ τὴν ἐμ-φά--νιση στὸν κόσμον τοῦ Κυρίου Ἰη-σ-οῦ Χριστοῦ.

Πολύ θά ἔπρεπε νὰ προετοιμα-σθεῖ τό ἀνθρώπινο γένος γιὰ τὴν πρόσ-ληψη τῆς ὑψίστης διδασκα-λίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἡ γνώση του ἦταν τὰ ἀρχαῖα χρό-νια προνόμιο μόνο τοῦ ἐνός ἐκλε-κτοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Καὶ πράγ-ματι ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοὶ δέν εἶχαν τὴν ἀποκάλυψη πού εἶχε δο-θεῖ στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαὸ καὶ γι' αὐ-τό οἱ ἀρχαῖοι εἰδωλολάτρες γνώ--ριζαν τὸν Θεὸ μόνο μέσα ἀπὸ τὰ φυσικὰ φαινόμενα.

Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ γνώση πού εἶχε ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὴ λατρεία του ἀπεῖχε πο-λύ ἀπὸ αὐτὴν πού δόθηκε στοὺς ἀν-θρώπους ἀπὸ τὸν Χριστό. Ἦταν πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴ γνώση ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

Ἡ οὐσία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ συνίσταται ἀκριβῶς στό κή-ρυγ--μα καί στή διδασκαλία γιά τήν ἀγάπη. Γιά τήν ἐπίγνωση αὐ-τῆς τῆς μεγάλης ἀληθείας ἔπρεπε νά προε-τοιμασθεῖ ὁ Ἰσραηλιτικός λα-ός, ὅλος ὁ κόσμος, ὅλη ἡ ἀν-θρω-πό-τη-τα. Καί ὁ Κύριος στή ροή χι-λιά-δων ἐτῶν ἠγήθηκε αὐτῆς τῆς προετοι-μα-σίας.

Ἀπό τόν Θεό δόθηκε πρῶτα ἡ ἐπαγ-γγελία στό ἀνθρώπινο γένος σχε---τικά μέ τόν Σωτήρα τοῦ κό-σμου. Ἀκόμη καί στόν Ἀδάμ, πρίν ἀπό τήν ἐκδίωξή του ἀπό τόν πα-ρά--δεισο, ὁ Κύριος τοῦ ἔδωσε τή με-γάλη ἐπαγγελία. «Τό σπέρμα τῆς γυ-ναικός θά συντρίψει τήν κε-φαλή τοῦ φιδιοῦ». Τό σπέρμα τῆς γυ-ναι-κός εἶναι ὁ Κύριός μας καί ἡ γυ-ναίκα εἶναι ἡ Παναγία Παρ-θέ-νος.

Στούς αἰῶνες πού ἀκολούθησαν πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ προπά-το-ρες καί οἱ προφῆτες, ἀπό τόν πα-τριάρχη Ἰακώβ, τόν ἐγγονό τοῦ Ἀβραάμ, μέχρι τούς προφῆτες Ἡ-σαΐα, Μαλαχία, Δαβίδ, Ζαχαρία, Δανιήλ, πού μίλησαν γιά τόν Μεσ-σία πού θά ἐρχόταν στή γῆ γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀλλά καί γιά τή ζωή καί τή θυσία του ὑπέρ τῶν ἀνθρώπων, καί ἔτσι προετοι-μα-σαν τούς ἀνθρώπους, δίνοντάς τους μία ἔστω ἀμυδρή εἰκόνα γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού ἐπρόκειτο νά ἔρθει ὡς ἄνθρωπος στή γῆ.

Ἀκριβῶς γι' αὐτόν τόν λόγο, λέ-γει ὁ ἅγιος Λουκάς, τούς τιμᾶ ὅλους αὐτούς ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, πρίν ἀπό τή μεγάλη ἑορτή τῆς Γεν-νήσεως τοῦ Χριστοῦ. Διότι πρέπει ὅλοι νά τούς τιμοῦμε καί νά δια-βάζουμε τίς προφητεῖες τους, γιά νά προετοι-μα--ζόμεθα κα--τάλληλα. Ἀλλά πρέ-πει νά τούς τιμοῦμε καί γιά ὅλους τούς διωγ-μούς καί τά βάσανα καί τόν ἀπάν-θρωπο θάνα-το πού κά-ποιοι ἀπό αὐ--τούς ὑπέ-μει-ναν γι' αὐ-τές τίς προ--φητεῖες, ὅπως ὁ προ-φή-της Ἡσαΐ-ας πού προ-νίσθηκε μέ ξύ-λι-νο πριόνι.

Καί ἀκόμη πρέπει νά τούς τιμοῦ-με γιά νά διδασκόμεθα ἀπό τήν πί-στη τους καί τήν ὑπακοή τους, ὅπως αὐτή τοῦ πατριάρχου Ἀβρα-άμ, ὁ ὁποῖος ἔδειξε τέτοια θαυμά-σια ὑπα-κοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ μέ τόν πρῶτο λόγο τοῦ Κυ-ρίου ἄφησε τήν πατρίδα του καί πο---ρεύθηκε στό ἄγνωστο, στή γῆ τῶν Χαναναίων, ὅπως τόν διέταξε ὁ Θεός, καί δέν δίστασε νά προσφέρει θυσία στόν Θεό ἀκόμη καί τόν μονογενῆ του υἱό, τόν Ἰσα-άκ, ἄσχετο ἂν ὁ Θεός θέλησε ἀλλιῶς αὐτή τή θυσία.

Δέν πρέπει ὅμως, συνεχίζει ὁ ἅγι-ος Λουκᾶς, νά τιμοῦμε καί τόν με-γάλο προφήτη Μωυσή, στόν ὁποῖο μίλησε ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί ὁ ὁποῖος ἔλαβε ἀπό τόν Θεό τίς δέκα ἐντο-λές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Δέν πρέπει νά διαβάζουμε γι' αὐτόν πού στήν Ἀγία Γραφή ὀνομάζεται «πρα--ότατος ἀνθρώπων»; Δέν πρέπει νά διαβάζουμε καί νά τιμοῦμε ὅλους ἐκείνους πού καθο-δή-γησαν ὅλη τήν ἀνθρωπότητα καί συνέ-βα-λαν στό νά ἀνοιχθεῖ ἡ καρδιά καί τό μυαλό μας στό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ;

Ἀσφαλῶς πρέπει, καί γι' αὐτό ἀφι-έ--ρω--σε ἡ Ἐκκλησία μας τήν Κυρια-κή αὐτή στούς προ--πάτορές μας, γιά νά τούς τιμοῦμε καί νά προετοιμά-ζουμε καί ἐμεῖς τήν ψυχή μας γιά νά δεχθοῦμε τόν Χριστό πού σέ λί-γες ἡμέρες θά γεννηθεῖ καί πάλι γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει τήν ἀπέ-ρα-ντη ἀγάπη του γιά ὅλους μας καί γιά τόν καθένα μας ξεχωριστά, κα-τα-λή-γει ὁ ἅγιος Λουκᾶς.

Δεῖγμα αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι καί τά θαύματα πού ἐπιτελοῦν οἱ ἅγιοί μας. Καί ὅπως κάθε Τρίτη, ἔτσι θά ἤθελα καί ἀπόψε νά σᾶς διαβάσω ἓνα ἀπό τά πολλά θαύ-μα-τα τοῦ ἀγίου Λουκᾶ, τά ὁποῖα λαμβάνουμε καθημερινά. Τό θαῦμα μάλι-στα αὐτό συνέβη σέ ἓνα γιατρό.

«Τόν Ἰούνιο», γράφει, «εἶχα κα-τέ-βει στήν ἰδιαίτερη πατρίδα μου τήν Τρίπολη. Ἐκεῖ ἔπεσα και κτύ-πη-σα στό κεφάλι. Στήν ἀρχή τό θεώ-ρησα ἀσήμαντο. Εἶχα ἓνα μικρό τραῦμα, ἀλλά δέν πῆγα στό νοσο-κομεῖο γιά νά μοῦ τό ράψουν. Μετά ἀπό 3-4 μέρες ἄρχισαν ζαλάδες καί πονοκέφαλοι. Ἔκανα τόν σταυρό μου καί ἦρθα στήν Ἀθήνα γιά νά βγάλω μαγνητική τομογραφία ἐγκε--φᾶλου. Μετά ἀπό δύο ἡμέρες πῆρα τά ἀποτελέσματα. «Αἰμορρα-γι-κή θλάση στόν κροταφικό λοβό, ὑποσκληρίδιος ὁροαιματική συλ-λο--γή τῆς μετωπιαίας χώρας».

Φίλος μου νευροχειρουργός πού είδε τά αποτελέσματα μέ ρώτησε έκπληκτος:

— Δική σου είναι αύτή ή εξέταση;

— Ναί, άπάντησα.

— Τουλάχιστον θά έπρεπε νά νο-ση-λεύεσαι στό νοσοκομείο, άν όχι σέ Μονάδα Έντατικής Θεραπείας.

Πέρασα όλο τό καλοκαίρι δουλεύ-οντας καί σταυρώνοντας τό κεφάλι μου μέ λαδάκι από τήν καντήλα του άγίου Λουκά.

Τόν Σεπτέμβριο μέ προτροπή τών γιατρών έκανα καινούργια τομο-γρα-φία. Τό αίμάτωμα δέν ύπήρχε πλέον. Είχε εξαφανισθει έντελώς. Ό άγιος Λουκάς είχε κάνει τό θαύ-μα του.

Στίς 3 Όκτωβρίου εισήχθην, συνεχίζει ό γιατρός, στό ΚΑΤ μέ κακώσεις μαλακών μορίων θώρακος, άνω καί κάτω άκρων. Οί έξετάσεις μου έδειχναν τιμές πολύ πάνω από τά φυσιολογικά όρια. Έπειδή δέν μπορούσα νά σηκωθώ από τό κρεβάτι, μου έβαλαν καθε-τήρα. Έπαθα όμως μία λοίμωξη καί είχα ύψηλό πυρετό.

Ένα βράδυ, καθώς κοιμόμουν, είδα έναν ιεράρχη πού μέ πλησίασε καί μέ σταύρω-σε μέ τόν σταυρό του. Ήταν ό άγιος Λουκάς. Ξαφνι-κά ξύπνησα. Ήμουν τόσο έγώ όσο καί τά σκεπάσματά μου μούσκεμα από τόν ιδρώτα. Ό πυρετός είχε

πέ-σει καί μετά από δύο ημέρες πήρα έξιτήριο. Τό πρωί, πρίν νά βγῶ από τήν κλινική, έκανα έξετάσεις αίμα-τος. Στόν δρόμο, καθώς επέστρεφα στό σπίτι μου, κτύπησε τό τηλέφω-νο. Ήταν ὁ γιατρός, γιά νά μοῦ πεῖ ὅτι οἱ αίματολογικές έξετά-σεις έδει-ξαν ὅλες τίς τιμές φυσιο-λογι-κές.

Ὁ ἅγιος Λουκάς εἶχε κάνει καί πάλι τό θαῦμα του. Δόξασα τόν Θεό καί συνεχίζω νά τόν δοξάζω καί νά εὐχαριστῶ τόν ἅγιο Λουκά γιά τή διπλή επέμβασή του στή ζωή μου», καταλήγει ὁ γιατρός.

Ἄς δοξάζουμε καί ἐμεῖς τόν Θεό πού μᾶς έδωσε τόν ἅγιο Λουκά, προστάτη καί θεραπευτή τῶν ἀσθε-νειῶν μας.

Χθές ἡ Ἐκκλησία μας έόρταζε πέντε μεγάλους μάρτυρες, τόν ἅγιο Εὐστράτιο, τόν ἅγιο Αὐξέντιο, τόν ἅγιο Μαρδάριο, τόν ἅγιο Εὐγένιο καί τόν ἅγιο Ὁρέστη, τῶν ὁποίων ἅγια λείψανα ἔχουμε στήν εἰσόδο τοῦ ναοῦ καί τά ὁποῖα προσκυνήσατε. Εἶναι εὐλογία τό ὅτι ἔχουμε τά λείψανα τῶν ἁγίων καί εἶναι, ὅπως εἶπα καί ἄλλη φορά, ὁ θησαυρός μας, ὁ θησαυρός τῆς Ἐκκλησίας, ὁ θησαυρός τῶν πιστῶν τά ἅγια λείψανα τῶν ἁγίων. Ἔτσι ἔχουμε μέσα σέ ὅλα τά ἄλλα, ἔχουμε καί τά ιερά λείψανα τῶν πέντε αὐτῶν μαρτύρων.

Θέλω νά σᾶς πῶ ἕνα ἄλλο θαῦμα τό ὁποῖο συνετελέσθη στόν ἀδελφό μου, τόν μακαριστό Μητροπολίτη Σταυροπηγίου. Ὅταν ἦταν νεώτατος ἀρχιμανδρίτης ἀρρώστησε μέ εἰλεό. Τόν πήγαν στό νοσοκομεῖο, ἦταν πάρα πολύ βαρειά, μέ πολύ πυρετό καί, μάλιστα, ἐγώ ἔλειπα στά Ἱεροσόλυμα καί μέ κάλεσαν ἐκτάκτως καί ἦρθα. Καί μέχρι νά ἔρθω τί συνέβη; Ἕνα ἀπόγευμα, πού παιρνοῦν οἱ ἱατροί στά νοσοκομεῖα, πέρασε ἕνας γιατρός μέ ἄσπρη ποδιά. Τόν εἶδε, τόν χαιρέτισε καί τοῦ εἶπε «μή στενοχωριέσαι, παιδί του». Λέει «Γιατρέ, ποιός εἶστε; πρώτη φορά σᾶς βλέπω». Λέει: «Εἶμαι ὁ ἅγιος Μαρδάριος καί ἦρθα νά σέ θεραπεύσω, μή στενοχωριέσαι». Καί από τήν ἄλλη ἡμέρα ὁ τότε ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος ἔγινε καλά μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Ἔτσι, λοιπόν, ἀδελφοί μου, τούς ἔχουμε προστατές, τούς ἔχουμε νά πρεσβεύουν γιά τήν ψυχή μας, ἀλλά νά προστατεύουν καί τά σώματά μας, μέχρι πού ὁ Θεός θέλει, καί πάντοτε βέβαια μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)